

Od gwiazdy reprezentacji Hiszpanii lat 60 Luisa del Sola, do najważniejszego w historii klubu Francesco Tottiego, przyjrzyjmy się dziesięciu ostatnim kapitanom Giallorosich**LUIS DEL SOL (1970-72)**

Jeden z największych graczy z Hiszpanii w latach 60, pomocnik obdarowany świetnym charakterem, Del Sol otrzymał opaskę zaraz po swoim przybyciu do stolicy Włoch. Otrzymał ją w spadku po innym Hiszpanie – Joaquimie Peiro - i w przeciągu dwóch lat w klubie, rozegrał 50 spotkań, strzelając 4 bramki - podnosząc również Puchar Anglo-Włoski w 1972 roku po zwycięstwie nad Blackpool 3-1.

FRANCO CORDOVA (1972-76)

Franco Cordova dołączył do Romy w 1967 roku przenosząc się z Brescii. Przezwany 'Ciccio' - grubiutki przyjaciel, Fani Giallorosich zakochali się w jego genialnym sposobie gry w piłkę. Ten utalentowany pomocnik otrzymał opaskę kapitana w sezonie 1972/73 i trzymał ją do 1976 roku, w którym opuścił klub. Cordova rozegrał 212 spotkań w barwach Romy, strzelając 9 bramek i wygrywając Puchar Włoch (1968-69) oraz Puchar Anglo-Włoski (1972).

SERGIO SANTARINI (1976-1980)

Obdarzony wysublimowaną techniką i dobrymi warunkami fizycznymi, Sergio Santarini dołączył do klubu w 1968 roku z Interu i pozostał tutaj 13 sezonów. Santarini wygrał Puchar Włoch w swoim pierwszym sezonie w Romie, a opaskę kapitana nosił od 1976 do 1980 roku. Wystąpił w 344 meczach, w których strzelił 5 bramek. Trzy razy wygrał Puchar Włoch i jeden Puchar Anglo-Włoski.

AGOSTINO DI BARTOLOMEI (1980-84)

Jeden z najukochańszych kapitanów w historii klubu, Agostino Di Bartolomei uchodził za urodzonego lidera jeszcze w czasach gry w Primavera, z którą wygrał dwa tytuły we wczesnych latach 70. Posiadał wielką charyzmę i stał się niekwestionowanym liderem, dzięki swoim wspaniałym umiejętnościom, spektakularnemu przeglądowi pola i zabójczym strzałom, potrafił również zagrać piłkę w każde miejsce, o którym pomyślał. Nils Liedholm powierzył mu rolę kapitana w 1980 roku, a sam Agostino pełnił tę rolę z sumiennością i niezwykłym oddaniem. Po wygraniu Pucharu Włoch w sezonie 1979-80, dołożył jeszcze dwa triumfy w latach 1980/81 i 1983/84. Jego największym osiągnięciem było zdobycie Scudetto po 41 latach czekania w sezonie 1982/83. Ago odszedł w 1994 jednak na zawsze zostanie w pamięci kibiców.

CARLO ANCELOTTI (1984-87)

Ancelotti trafił do zespołu latem 1979 roku i natychmiast potwierdził swoją reputację, jako jednego z najlepszych środkowych pomocników swojej generacji. Pomimo kontuzji kolana, która powstrzymywała go od gry na długi czas, stał się jednym z najważniejszych ogniw maszyny Liedholma. Ancelotti został kapitanem w 1984 roku, gdy Di Bartolomei przeniósł się na północ do Milanu. Carletto – jak nazywali go kibice Romy - grał główną rolę w zdobyciu Scudetto w sezonie 1982/83,

cztery razy wznosił do góry Puchar Włoch. Rozegrał 171 spotkań i strzelił w nich 12 bramek.

GIUSEPPE GIANNINI (1987-1996)

Klasa i opanowanie - Giannini szybko zyskał przydomek Il Principe ('Księżę') wśród sympatyków Giallorosich zaliczając debiut w sezonie 1981/82. Jednakże to kontuzja Paulo Roberto Falcao w latach 1984-85 doprowadziła do wywalczenia sobie miejsca w wyjściowej jedenastce. Il Principe rządził środkiem pola i nie długo później otrzymał opaskę kapitana, która widniała na jego ramieniu do czasu pożegnania w 1996. Giannini jest jednym z największych graczy w historii klubu: dumnie reprezentując Romę w 318 spotkaniach, strzelając 49 bramek.

AMEDEO CARBONI (1996-97)

Amedeo Carboni przeszedł do klubu z Sampdorii w 1990 roku. Wygrał puchar Włoch w sezonie 1990/91 i trzy lata później brał udział w finale Pucharu UEFA – przegranego z Interem. Carboni Rozegrał w barwach Romy siedem sezonów, a opaskę dostał ostatnim 1996/97, w tym czasie rozegrał 186 gier, zaliczając również 3 trafienia.

ABEL BALBO (1997-98)

Rasowy snajper, Abel Eduardo Balbo był wielkim transferem lata 1993 kiedy Carlo Mazzone wyciągnął go z Udinese. Argentyńczyk pozostał w klubie ze stolicy pięć sezonów do roku 1998, powracając dwa lata później na zakończenie swojej kariery. W trakcie swojego pierwszego pobytu strzelił 78 bramek w 146 meczach. W sezonie 1997/98 – ostatnim przed przeprowadzką do Parmy – powierzono mu opaskę kapitana. Balbo odpłacił się za tą wiarę strzelając bramkę średni co dwa mecze: 14 w 28 spotkaniach.

ALDAIR (Wrzesień 1998 - Październik 1998)

Jeden z największych obrońców swoich czasów Aldair dołączył do Romy latem 1990 roku. Posiadając technikę, której mógłby mu pozazdrościć niejeden pomocnik i nadzwyczajną umiejętność czytania gry, wygrał Puchar Włoch w swoim pierwszym sezonie w klubie i był skałą w defensywie reprezentacji Brazylii na Mistrzostwach Świata w USA 1994. Przewany przez kibiców 'Pluto', prowadził defensywę Romy przez 13 sezonów, notując 330 spotkań i 14 bramek jak również zdobywając mistrzostwo 2001 roku. Cichy lider, szanowany przez wszystkich, otrzymał rolę kapitana na początku sezonu 1998/99, jednakże Aldair oddał tę funkcję składając ją na barki wschodzącej gwiazdy włoskiego i światowego futbolu: Francesco Tottiego.

FRANCESCO TOTTI (Październik 1998 - ?)

Kapitan idealny, Francesco Totti jest bezsprzecznie najważniejszym graczem w historii klubu. Totti jest uosobieniem talentu, techniki, geniuszu i sprawności fizycznej w jednej osobie – wspaniały piłkarz w oczach fanów Romy ale także każdego kto interesuje się piłką nożną. Totti opaskę kapitana otrzymał w październiku 1998 roku i nakładał ją na koszulkę Romy 751 razy, strzelając przy tym 300 bramek. Jest ulepiony z innej gliny niż piłkarze w dzisiejszych czasach i nigdy

nie uda się stworzyć kogoś podobnego – nie tylko w Rzymie ale i na całej planecie. Nasz symbol, ktoś z kogo możemy być dumni gdziekolwiek się znajdziemy. Nasz Il Capitano.

Tłumaczenie: Urbi08

Autor: abruzzo